

B PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

1. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1.1. Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

1. Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
2. Za první pololetí se vydává škola žákovi výpis z vysvědčení; za druhé pololetí vysvědčení.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
4. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
5. Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí.
6. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje **klasifikace průběžná nebo formativní a celková neboli sumativní, a to formou zápisu klasifikace do webové aplikace Bakaláři.**
7. Průběžná formativní klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka a má podle náročnosti *váhu 4, resp. 7 nebo 10*. Formativní klasifikace se zaměřuje na pokrok každého žáka, podporuje proces učení, vede k sebehodnocení a k odpovědnosti za vlastní výsledky.
8. Celkové sumativní hodnocení je finální hodnocení informující o zvládnutí nebo používání na konci určitého období a má podle náročnosti *váhu 4, resp. 7 nebo 10*.
9. Klasifikace s *váhou 1* je výstupem hodnotícím aktivitu, snahu a ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání.
10. Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.
11. Při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka.
12. Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.
13. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.
14. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
15. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkové klasifikaci **přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka** i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přihlíží se i ke snaživosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru a klasifikace za příslušné období.
16. Ředitelka školy je povinna působit na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů.
17. **Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni** třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - **průběžně prostřednictvím elektronické žákovské knížky ve webovém rozhraní Bakaláři,**
 - **před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období) v elektronické žákovské knížce (Bakaláři).**

V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě a jsou podkladem pro práci školního poradenského pracoviště.

18. Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

Pokud absence žáka překročí v daném klasifikačním období (pololetí) 30 % realizovaných vyučovacích hodin v předmětech s převahou teoretického zaměření, vykoná žák v termínu stanoveném ředitelkou školy přezkoušení úrovně znalostí zameškaného učiva z těchto předmětů.

Cílem tohoto opatření je objektivní posouzení znalostí žáka a poskytnutí dostatečného času pro doplnění zameškaného učiva.

19. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
20. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
21. Ředitelka školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

1.2. Zásady hodnocení průběhu a výsledku DISTANČNÍHO vzdělávání

1. Učitel je povinen při hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání zohlednit konkrétní vzdělávací podmínky jednotlivého žáka.
2. V průběhu distančního vzdělávání se učitelé výrazně přikloní k formativnějším prvkům hodnocení.
3. V klasifikaci převládá cílená popisná zpětná vazba zaměřená na posílení silných stránek žáka, odstranění příčin chyb a nedostatků v práci žáka. Tímto je žákovi poskytován nástroj a informace o pokrocích, které v učení získává. Na základě takto získaných informací učitel vyhodnocuje a plánuje další etapy vzdělávání.
4. Soustředit se na aplikaci znalostí a dovedností tak, aby žáci byli schopni nabyté znalosti a dovednosti využívat širěji při řešení nejrůznějších situací. Zacílit se na profilové vyučovací předměty, tedy na stěžejní výstupy v českém jazyce, matematice a cizím jazyce.
5. Ve všech předmětech pozitivně posilovat kompetenci k učení, jejíž úroveň má významný dopad na schopnosti žáků vzdělávat se samostatněji a na dálku.
6. Pro hodnocení průběhu a výsledku distančního vzdělávání se použije ustanovení 1.1. přiměřeně.

1.3. Zásady pro hodnocení chování ve škole

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě.
2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování, dodržování vnitřního řádu školy a dalších řádů školy během klasifikačního období.
3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.
4. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.

Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:

1. průběžně prostřednictvím elektronické žákovské knížky ve webovém rozhraní Bakaláři,
2. okamžitě v případě mimořádného porušení školního řádu.

2. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.
2. Sebehodnocením se posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.
3. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.
4. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - co se mu daří, zda zjistil potřebné informace a jak je použil,
 - co mu ještě nejde, co mu působilo největší potíže,
 - co by příště udělal jinak,
 - jak bude pokračovat dál, v čem se chce zlepšit,
5. Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.

3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristiku, včetně předem stanovených kritérií

1.1. Stupně hodnocení prospěchu

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu: 1 - výborný, 2 – chvalitebný, 3 - dobrý, 4 - dostatečný, 5 - nedostatečný.

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn (§ 50 odst. 2 školského zákona), uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "uvolněn(a)". Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu (§ 52 odst. 2 a 3 školského zákona), uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "nehodnocen(a)".

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření,
- předměty s převahou praktických činností a
- předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

1.1.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na nejvyšší úrovni.**

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák v podstatě ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na nejvyšší úrovni s málo častými chybami a s mírnou dopomocí.**

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky.

Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na střední úrovni s výraznou podporou.**

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na bazální úrovni s velmi výraznou podporou.**

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život neplní ani s výraznou podporou na bazální úrovni.**

1.1.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

Převahu praktické činnosti mají v základní škole pracovní vyučování, praktika, základy techniky, domácí nauky a informatika.

Při klasifikaci v předmětech uvedených v s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na nejvyšší úrovni.**

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na nejvyšší úrovni s chybami a mírnou dopomocí.**

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na střední úrovni s výraznou podporou.**

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na bazální úrovni s velmi výraznou podporou.**

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život neplní ani s výraznou podporou na bazální úrovni.**

3.1.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a zpěv, tělesná a výchova ke zdraví.

Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na nejvyšší úrovni.**

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na vysoké úrovni.**

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na průměrné úrovni.**

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život plní na bazální úrovni.**

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. **Obsah a výstupy z ŠVP Škola pro život neplní ani na bazální úrovni.**

4. Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, včetně předem stanovených kritérií

1. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské radě a po projednání v pedagogické radě.
2. Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
3. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
4. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

5. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěch

<i>Ovládnutí dosažených výstupů a učiva</i>	
1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 – nedostatečný	neovládá
<i>Úroveň myšlení – kompetence učení</i>	
1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení
5 – nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
<i>Úroveň vyjadřování – kompetence komunikační</i>	
1 – výborný	výstižné a přesné
2 – chvalitebný	celkem výstižné, poměrně přesné
3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	i na návodné otázky odpovídá nesprávně
<i>Úroveň aplikace vědomostí – kompetence řešení problémů, kompetence pracovní, kompetence digitální</i>	
1 – výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby

4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 – nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
<i>Úroveň ovládání – kompetence sociální, personální a občanské</i>	
1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5 – nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 – uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob. Žák opakovaně (i přes prokazatelná upozornění) používá ve škole i na mimoškolních akcích vulgární a rasistické výrazy nebo symboly. Žák v klasifikačním období neomluveně zameškal 6 – 15 vyučovacích hodin. Žák se opakovaně (přes prokazatelné upozornění) dostavuje do školy pod vlivem návykových látek nebo toxických látek. Žák ve škole, v areálu školy nebo na akcích pořádaných školou držel nebo požíval toxické a návykové látky.
3 – neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků. Žák prokazatelně neomluveně zameškal 16 a více vyučovacích hodin. Žák dopouštějící se šikany vůči zaměstnanci školy nebo spolužákovi. Žák, který fyzicky nebo hrubým slovním způsobem napadl zaměstnance školy nebo spolužáka a způsobil mu zranění. Žák, který ve škole, v areálu školy nebo na mimoškolních akcích držel, distribuoval, nabízel nebo sám požíval toxické nebo návykové látky. Žák, který se do školy nebo na akce požádané školou dostavil pod vlivem alkoholu nebo návykových látek.

6. Způsob získávání podkladů pro hodnocení

- Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
 - kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami
 - analýzou různých činností žáka,
 - konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP),
 - rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka

- sebehodnocení a vrstevnické hodnocení žáků
2. Žák 2. až 9. ročníku základní školy musí mít z každého vyučovacího předmětu **alespoň tři známky za každé pololetí**. U předmětů v týdenní **časové dotaci 4 – 5 hodin** musí mít žák alespoň **1 známku z písemné práce souhrnného charakteru**. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen zprávou psychologa.
 3. Učitel oznamuje žákovi **výsledek každé klasifikace**, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. **Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zákonným zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do elektronické žákovské knížky ve webovém rozhraní BAKALÁŘI** - současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka.
 4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
 5. O termínu **písemné zkoušky**, která má trvat **více než 25 minut**, **informuje** vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu **předem**. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
 6. Učitel je povinen vést pravidelnou evidenci o každé klasifikaci žáka v elektronické žákovské knížce nebo v klasifikačním sešitě tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné aj.; váha známky 1, 4, 7, 10). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
 7. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.
 8. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
 - neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
 - žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací,
 - účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí, učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné,
 - před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva, prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.
 9. Výchovný poradce a školní speciální pedagog jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

7. Stanovisko k zadávání domácích úkolů

Škola, resp. jednotliví vyučující jsou oprávněni zadávat žákům domácí úkoly a smí vyžadovat jejich vypracování. Toto stanovisko se opírá o § 22 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen *školský zákon*). Zadávání domácích úkolů se řídí následujícími pravidly:

1. Při zadávání domácích úkolů vyučující zohledňují věk, schopnost jednotlivých žáků a hledisko celkové zátěže. Domácí úkoly nesmí být přenášením zodpovědnosti za vzdělávání na rodinu.
2. Vzhledem k tomu, že domácí podmínky jednotlivých žáků pro vypracování domácích úkolů se mohou lišit, **vyučující nehodnotí domácí úkoly známkou.**
3. Pro hodnocení domácích úkolů vyučující používají zpětnou vazbu, bez ní domácí úkol ztrácí smysl.
4. Nevypracované domácí úkoly nelze hodnotit známkou 5.
5. Ustanovení 1 – 4 se použijí **pro žáky I. stupně přiměřeně**. Pravidelně se opakující činnosti v domácí přípravě znamenají pro mladší žáky jistotu upevnění znalostí a významnou pomoc na cestě k samostatnosti, jsou pro ně velkým přínosem.

8. Podrobnosti o komisionálních, opravných, zkouškách v náhradním termínu, při překročení absence a přezkoumání výsledků žáka na vysvědčení

8.1. Komisionální zkouška

1. Komisionální zkouška se koná v těchto případech:
 - a) má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí,
 - b) při konání opravné zkoušky.
2. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

8.2. Pravidla opravných zkoušek

1. Opravné zkoušky konají žáci, kteří mají nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy.
2. Žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.
3. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna. Termín opravných zkoušek a konzultací žáků s příslušnými pedagogickými pracovníky stanoví ředitel školy na červnové pedagogické radě. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
4. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.
5. Ročník opakuje žák, který neprospěl a nevykonal opravné zkoušky.

6. Žákovi, který konal opravnou zkoušku, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.

8.3. Pravidla hodnocení žáků při překročení absence – přezkoušení úrovně znalostí zameškaného učiva

1. Pokud absence žáka překročí v daném klasifikačním období (pololetí) 30 % realizovaných vyučovacích hodin v předmětech s převahou teoretického zaměření, vykoná žák v termínu stanoveném ředitelkou školy přezkoušení úrovně znalostí zameškaného učiva (dále jen *Přezkoušení*) z těchto předmětů.
2. Přezkoušení je realizováno písemnou formou. Tento výstup je přílohou protokolu, který se z přezkoušení pořizuje. Přezkoušení se účastní tři pedagogové školy (jeden hlavní zkoušející, dva doplňující zkoušející) jmenovaní ředitelkou školy. Na výsledném hodnocení z přezkoušení se dohodnou zkoušející jednohlasně. Hodnocení je zaznamenáno do aplikace Bakaláři *Přezkoušení* s váhou 7. V případě, že nedojde u výsledku hodnocení přezkoušení ke shodě, o výsledku z přezkoušení rozhoduje hlavní zkoušející.
3. Přezkoušení lze realizovat vždy z maximálně dvou tematických celků. V případě, že je objem učiva pro přezkoušení větší, musí zkoušející přezkoušení realizovat ve více dnech a výsledné hodnocení (*Přezkoušení*, s váhou 7) zohlední jednotlivé výsledky dílčích přezkoušení.
4. Má-li žák 2. – 9. ročníku pouze jednu známku, a to z přezkoušení, určí ředitelka školy pro žákovo hodnocení v daném předmětu náhradní termín (viz bod 7.4.).
5. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

8.4. Pravidla přezkoumání výsledků žáka v náhradním termínu

1. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
2. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

8.5. Pravidla přezkoumání výsledků žáka na vysvědčení

1. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
2. Komisi pro komisionální přezkoušení žáka jmenuje ředitelka školy. V případě, že je vyučujícím zkoušeného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi Krajský úřad Moravskoslezského kraje.
3. Výsledek přezkoušení bude vyjádřený stupněm prospěchu a bude prokazatelným způsobem sdělen žákovi a jeho zákonnému zástupci. V případě změny hodnocení bude žákovi vydáno nové vysvědčení.

4. Na základě žádosti zákonného zástupce umožní jeho přítomnost při komisionálním přezkoušení žáka.
5. O přezkoušení žáka se vyhotoví protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
6. Komisionálním přezkoušením žáka není dotčena možnost žáka vykonat opravnou zkoušku.

8.6. Pravidla hodnocení žáků individuálně vzdělávaných

V souladu s § 41 zákona č. 561/2004 Sb., v platném znění

1. Zkouška se koná vždy 1x za pololetí, a to v lednu a červnu daného školního roku.
2. Podklady pro hodnocení a následnou klasifikaci získává učitel různými metodami, formami a prostředky (písemné práce, ústní pohovor, žákovo portfolio, pozorování, analýza činností žáka a rozbor předložených dokumentů žáka).
3. Zkoušku provádí určený učitel.
4. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného období, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín (hodnocení musí být provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí).
5. V případě pochybností zákonného zástupce o správnosti hodnocení individuálně vzdělávaného žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitelku školy o přezkoušení žáka. Pokud ředitelka školy žádosti vyhoví, nařídí komisionální přezkoušení žáka.

8.7. Pravidla hodnocení žáků plnících školní docházku ve škole mimo území ČR

1. Žáci plnící povinnou školní docházku ve škole mimo území ČR, konají zkoušky na základě žádosti zákonného zástupce z vybraných předmětů v kmenové škole nebo ve škole při diplomatické misi České republiky.
2. Žák vykonává zkoušku z těchto předmětů:
 - a. Ve všech ročnících vykoná zkoušku ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura.
 - b. V posledních dvou ročnících I. stupně z vlastivědného obsahu vztahujícímu se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět.
 - c. Na II. stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k dějinám České republiky vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis.
1. Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitelka školy v souladu s platným školním vzdělávacím programem a seznámí jej s dostatečným časovým předstihem zákonného zástupce žáka, nejpozději však při stanovení termínu zkoušky.
2. Zkoušku lze vykonat nejdéle za období dvou školních roků a nejméně za jedno pololetí školního roku.
3. Termín konání zkoušky dohodne ředitelka školy se zákonným zástupcem tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do dvou měsíců po skončení období, za které se zkouška koná.
4. Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka ředitelce zkoušející školy vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky a jeho překlad do českého jazyka. Vysvědčení je za období, za které je konaná zkouška.
5. Po vykonání zkoušek vydá ředitelka školy žákovi vysvědčení. Na vysvědčení žák není hodnocen z chování. Na vysvědčení se uvede následující text: „Žák/Žákyně plní povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona“.

6. Zkouška je komisionální. Komisi jmenuje ředitelka školy. Komise je tříčlenná. Výsledek zkoušky stanoví komise hlasováním, vyjádří se buď stupněm nebo slovním hodnocením.
7. O zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
8. Pokračuje-li žák, který konal zkoušky, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitelka kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.
9. Pokud žák podle bodu 1. nekoná zkoušky v kmenové škole nebo ve škole při diplomatické misi České republiky, doloží zákonný zástupce ředitelce školy vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky za období nejvýše dvou školních roků, včetně jeho překladu do českého jazyka, v termínech stanovených ředitelkou kmenové školy. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává. Pokračuje-li žák, který zkoušky nekonal, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitelka kmenové školy do příslušného ročníku podle zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

9. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami **jsou hodnoceni v souladu s ŠVP Škola pro život jako závazného obsahu vzdělávání.**
2. Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků postižení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka, a na obou stupních základní školy.
3. Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zdůrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.
4. Žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy, při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem, je klasifikován v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení i k jeho celkovému zdravotnímu stavu.
5. Vyučující respektuje doporučené způsoby práce a hodnocení žáka popsané ve zprávě o psychologickém vyšetření. Volí takové způsoby prověřování znalostí žáka, ve kterých se co nejméně projevuje zdravotní postižení.
6. Podle druhu postižení využívá speciální metody, postupy, formy a prostředky vzdělávání a hodnocení, kompenzační, rehabilitační a učební pomůcky, speciální učebnice a didaktické materiály.
7. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonnými zástupci žáka.
9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

V Bašce dne 28.08.2025

Mgr. Dagmar Tobolová
ředitelka školy